

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 27. april 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 289 (alm. del) efter ønske fra Jacob Mark (SF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 289:

Flere borgere henvender sig i disse tider med store udfordringer med ellers godkendte muligheder for at komme til Danmark. Det er naturligvis forståeligt, at grænsen er lukket under covid-19, men da det er mange restriktive tidsgrænser for indrejsetilladelser, ægteskabsgodkendelser m.v. er disse personer under tidspres, på trods af at de intet ansvar har for nedlukningen. I den forbindelse bedes ministeren forholde sig til følgende spørgsmål:

1. Hvad mener ministeren om det juridiske tomrum, som covid-19 restriktionerne placerer danskere med udenlandske forlovede i? Ministeren bedes i sin besvarelse forholde sig til et hypotetisk eksempel, hvor en dansker har indhentet alle godkendelser til at blive gift med en udenlandsk ægtefælle på dansk jord, men efter grænselukningen ikke længere kan få sin kommende ægtefælle til Danmark. Er det korrekt forstået, at en udlænding fra et ikke-EU land, der inden grænselukningen har fået et visa i et andet EU-land end Danmark, kan risikere at stå i en situation, hvor et godkendelse af ægteskab med en kommende dansk ægtefælle og derpå følgende indrejsegodkendelse i Danmark, pludselig udskiftes med et krav om 3 års arbejde for at kunne modtage et nyt visa, hvis det udløber inden ægteskabet kan indgås, og vedkommende derfor må rejse tilbage til sit eget hjemland?
2. Vil ministeren overveje muligheden for at anerkende andre EU-landes, f.eks. Tysklands, forlængelse af Schengenvisa under COVID-19 krisen, hvis visumholderen er forhindret i at rejse hjem som følge af COVID-19 restriktioner?
3. Vil ministeren overveje at anerkende dato for vielse med forudgående accept fra myndighederne som et anerkendelsesværdigt formål for indrejse i Danmark?
4. Anerkender ministeren, at det er et problem, at danskere med udenlandske forlovede, der har betalt for vielsesgodkendelse hos Familierethuset, risikerer at skulle genansøge og betale igen, fordi godkendelserne ikke kan udnyttes indenfor den bevilligede periode?
5. Vil ministeren overveje, at lade vielser med udenlandske ægtefæller gennemføre så længe kun parret og den, der udfører vielsen, er til stede?

20. maj 2020

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2020 - 6956
Akt-id 1248571

Svar:

1. Hele Danmarks befolkning har den seneste tid været underlagt mange forskellige og væsentlige beskyttelsesforanstaltninger for at begrænse smitten fra COVID-19, og en af de foranstaltninger er de indførte indrejserestriktioner. Det er fuldt forståeligt, at det kan opleves som indgribende ikke at kunne besøge sine nære i denne tid, eller at allerede planlagte begivenheder må aflyses eller udskydes på grund af f.eks. indrejserestriktionerne.

Regeringen overvejer løbende, om der er behov for justeringer af indrejserestriktionerne, og som led i den gradvise genåbning af Danmark er de også lettet. Eksempelvis sådan, at besøg fra ægtefæller, faste samlevere, børn og forældre generelt skal anses for et anerkendelsesværdigt formål.

Regeringen har ikke noget ønske om at opretholde indrejserestriktionerne længe end nødvendigt, men det er vigtigt at gå forsigtigt frem, så den positive udvikling ikke sættes over styr.

2. For så vidt angår det første spørgsmål forstås det således, at der spørges om, hvordan en dansk statsborger med en udenlandsk forlovet er stillet i den nuværende situation, hvor der er indført indrejserestriktioner.

På politiets hjemmeside er der en liste over anerkendelsesværdige formål, hvoraf det bl.a. fremgår, at det på nuværende tidspunkt anses for et anerkendelsesværdigt formål, når ægtefæller, faste samlevere, forældre og børn til danske statsborgere, der er bosiddende i Danmark eller til herboende udlændinge ønsker at indrejse i Danmark. Derudover anses det også for et anerkendelsesværdigt formål, når ægtefæller, faste samlevere og børn til en dansker, der er bosat i udlandet, indrejser sammen med den danske ægtefælle eller faste samlever for et korterevarende ophold i Danmark under COVID-19-krisen. Det udenlandske familiemedlem kan dog ikke indrejse, hvis formålet alene er turisme, ferie eller for eksempel besøg hos venner eller anden familie end den nævnte.

Det er endvidere et krav, at de pågældende kan indrejse lovligt i Danmark, og at de i øvrigt har et opholdsgrundlag i Danmark – eksempelvis i kraft af EU-reglerne om fri bevægelighed eller visumfrihed.

Opregningen af anerkendelsesværdige formål på politiets hjemmeside er ikke udtømmende. Politiet vil således foretage en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde. En afgørelse om afvisning kan påklages til Udlændingenævnet.

Der spørges endvidere om, hvilke krav der stilles for at opnå visum til et andet EU-land end Danmark, herunder om der stilles krav om tre års arbejde for at opnå et nyt visum. Udlændinge- og Integrationsministeriet kender ikke praksis for meddelelse af visum i andre Schengen-lande, men kan oplyse, at der i reglerne om Schengenvisum ikke er krav om tre års arbejde for at kunne opnå et nyt Schengenvisum.

3. For så vidt angår det andet spørgsmål kan det oplyses, at hvis en tredjelandsstatsborger opholder sig på visum i et andet Schengenland, som på grund af forhold relateret til COVID-19 har forlænget den pågældendes ophold dér, vil muligheden for at indrejse i Danmark eller et andet Schengenland på det forlængede visum afhænge af, om der er tale om et forlænget Schengenvisum, eller om opholdet er forlænget med et visum, der er begrænset til det andet Schengenlands territorium.

Hvis der er tale om en forlængelse af et Schengenvisum, vil dette også kunne anvendes til indrejse i andre Schengenlande, herunder Danmark, hvis de almindelige indrejsebetingelser fortsat er opfyldt.

4. For så vidt angår det tredje spørgsmål henvises der til det under punkt 2 anførte.

5. Til brug for besvarelsen af det fjerde og femte spørgsmål har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet bidrag fra Social- og Indenrigsministeriet:

”Forud for indgåelse af ægteskab skal der foretages en prøvelse af, hvorvidt ægteskabsbetingelserne er opfyldt. Bl.a. er det en ægteskabsbetingelse, at begge parter er fyldt 18 år, og at de har dansk indfødsret eller lovligt ophold her i landet. Har parret ingen tilknytning til Danmark, har kun den ene part ret til permanent ophold i Danmark, eller har begge parter bopæl i Danmark men uden ret til permanent ophold foretages prøvelsen af ægteskabsbetingelserne af Familieretshuset. Opfylder parret ægteskabsbetingelserne, udsteder Familieretshuset en prøvelsesattest, hvorefter parret kan blive viet her i landet. En prøvelsesattest er gyldig i 4 måneder. Har parterne lovligt ophold i Danmark i et kortere tidsrum end 4 måneder, begrænses gyldigheden af attesten tilsvarende.

Grundet den aktuelle situation med COVID-19, vil der kunne forekomme situationer, hvor et par ikke har mulighed for at rejse til Danmark for at blive viet inden for prøvelsesattestens gyldighedsperiode. Familieretshuset har på den baggrund besluttet, at alle sager, hvor parret på grund af indrejserestriktionerne i Danmark som følge af COVID-19 ikke har mulighed for at blive viet inden for prøvelsesattestens gyldighedsperiode, vil blive genoptaget efter anmodning. Genoptagelse kan i disse sager ske, uden at parret skal betale gebyr på ny og uden fremsendelse af fornyet ansøgning i sin helhed. Parret skal over for Familieretshuset genbekræfte oplysningerne til sagen, herunder i forhold til opfyldelse af betingelsen om lovligt ophold.

Social- og Indenrigsministeriet har ikke udsendt særskilte retningslinjer for kommunernes gennemførelse af vielser i perioden, hvor offentligt ansatte er hjemsendt. Foretagelse af vielser vurderes ikke generelt at være en kritisk funktion, og derfor vælger mange kommuner ikke at

gennemføre vielser. Der er ikke noget til hinder for, at kommunerne i hjemsendelsesperioden kan foretage nødvielser og akutte vielser. Når offentligt ansatte, der varetager vielser, ikke længere er hjemsendt, må det i kommunerne vurderes, hvordan vielser bedst afvikles på en forsvarlig måde.”

Mattias Tesfaye

/

Kenny Rasmussen